

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Slesvig [2]

Citation: Ploug, Carl: "Slesvig [2]", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 197. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid74143/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Slesvig.

Der er et Ord, et kostbart Ord,
Et elsket Navn,
Som altid lyde skal om Bord,
Og atter tages skal i Kor,
Saa vidt der aabner sig i Nord
En Broderfavn;
Saalænge Danmark har en Mand,
Der deler med sit Fædreland
Dets Savn.

Det Landet er, hvorfor vi stred
Med Sværd i Haand:
Endnu isønder er dets Led,
Endnu det har ej varig Fred,
Endnu der bor bag Ejd'rens Bred
En fjendtlig Aand;
Endnu det hænger ikke fast,
Endnu behøves kunstig Bast
Og Baand.

Men Slesvig — det er Danmarks Fod.
Skal fast det staa,
Saa maa med sunde Ledemod
Det fæstes til sin Livsens Rod,
Og Aarer med det samme Blod

I begge gaa,
Og samme Tanke, samme Lov
Fra Øresund til „Danske Skov“
Maa naa.

Nu femte Junis Sol har kun
Til Nedgang kort;
Men den stod klar i Sejrens Stund,
Da Dansken slog af Hjertensgrund,
Og Tydsken lusked som en Hund
Fra Dybbøl bort.
Ja, ved det ædle Blod, som randt,
Skal Slesvig vorde fuldt og sandt
Til vort!

Grundloven.

1.

Loven blev til, hvormed Landet skal bygges,
Træet er sat, hvoraf Slægter skal skygges,
Marv er i Stammen, og sund er dets Rod.
Broderlig delte vi, Høje og Lave,
Karrigt ej Kongen udmaalte sin Gave;
Vi havde Mod til at ta' derimod.